

ingediend op **771** (2025-2026) – Nr. 4
10 juni 2026 (2025-2026)

Advies

van de Raad van State

over het voorstel van decreet

van Philippe Muyters, Simon Bekaert, Peter Van Rompuy,
Arnout Coel, Marc Hendrickx, Kris Verduyckt en Toon Vandeurzen

tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van belastingen,
wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226
van de Raad van 17 oktober 2023
tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van de belastingen

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.165/3
van 10 juni 2026

over

een voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’
(*Parl.St.* VI.Parl. 2025-26, nr. 771/1)

Op 3 april 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitster van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2025-26, nr. 771/1).

Het voorstel is door de derde kamer onderzocht op 2 juni 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Steven LIERMAN, assessoren, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 juni 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORSTEL

2. Het om advies voorgelegde voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 ‘tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’ in interne Vlaamse regelgeving (artikel 2 van het voorstel). Die richtlijn heeft voornamelijk tot doel de regels inzake rapportage en uitwisseling van inlichtingen in het kader van de samenwerking in belastingzaken, vervat in richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 ‘betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG’, uit te breiden tot de cryptoactiva en hun gebruikers.² Die rapportageverplichting en uitwisseling van informatie hebben betrekking op een periode met ingang van respectievelijk belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2026.

Daartoe wordt het Vlaamse decreet van 21 juni 2013 ‘betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen’ gewijzigd (artikelen 3 tot 14). Het merendeel van de bepalingen van het aan te nemen decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2026 (artikel 15).

ALGEMENE OPMERKINGEN

A. Gedeeltelijke omzetting in interne Vlaamse regelgeving van richtlijn (EU) 2023/2226

3.1. Uit de concordantietabellen als bijlage bij de toelichting van voorliggend voorstel van decreet blijkt dat een aantal bepalingen van richtlijn (EU) 2023/2226 niet worden omgezet in interne Vlaamse regelgeving. Gevraagd waarom de volgende bepalingen van die richtlijn niet worden omgezet, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“- [Artikel 1, 1), a, i) en ii):]

Deze bepalingen voegen enkel een verwijzing naar ‘8 *bis quinquies*’ toe aan de vermelde artikelen van richtlijn 2011/16/EU. Artikel 8 *bis quinquies* is de bepaling die de nieuwe rapportageverplichting voor aanbieders van cryptoactivadiensten invoert. Deze bepaling wordt niet omgezet (zie verder). Het decreet dient bijgevolg niet te worden aangepast.

¹ Aangezien het om een voorstel van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Dit is de zogenaamde DAC 8.

- [Artikel 1, 1), c) – definitie ‘distributed-ledger-adres’:]

Het begrip ‘distributed-ledger-adres’ is slechts relevant voor de nieuwe rapportageverplichting en wordt dan ook niet omgezet in het decreet.

- [Artikel 1, 5):]

Met deze bepaling wordt een wijziging aangebracht aan artikel 8 *bis quater*. Dit artikel heeft betrekking op de meldingsplicht van platformexploitanten. Deze meldingsplicht werd niet omgezet door het decreet van 10 februari 2023 tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen (zie verder).

- [Artikel 1, 6):]

Met deze bepaling wordt artikel 8 *bis quinquies* ingevoegd. Dit artikel regelt de reikwijdte en de voorwaarden van de verplichte automatische uitwisseling van de door rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen. Gelet op het feit dat deze inlichtingen essentieel zijn voor de correcte inning van de inkomstenbelasting en de federale staat (FOD Financiën) ook het best geplaatst is om de gerapporteerde inlichtingen automatisch te verkrijgen en uit te wisselen, werd besloten om deze en verwante bepalingen niet om te zetten.

Artikel 1, 6) introduceert een nieuwe rapportageverplichting voor de aanbieders van cryptoactivadiensten. Overweging 13 van de richtlijn stelt dat de automatische uitwisseling van deze gerapporteerde inlichtingen essentieel is om belastingautoriteiten de nodige informatie te verschaffen om de verschuldigde bedragen aan inkomstenbelasting correct te kunnen vaststellen. De inkomstenbelasting is een federale bevoegdheid.

- [Artikel 1, 8):]

Dit betreft een doelstelling die moet gehaald worden door de bevoegde autoriteit en zal moeten gerealiseerd worden via een samenwerkingsakkoord. Teneinde een doeltreffend mechanisme te kunnen invoeren om het gebruik van verkregen inlichtingen te waarborgen, is een afstemming op intra-federaal niveau vereist. Het is immers de federale overheid die de inlichtingen ontvangt en moet uitwisselen met de deelstaten. De omzetting van deze bepaling kan worden meegenomen bij de herziening van het samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017.

- [Artikel 1, 13), a) en b):]

Deze bepalingen brengen wijzigingen aan artikel 25 van de richtlijn, dat door richtlijn (EU) 2021/514 werd vervangen en niet in het Vlaamse decreet werd omgezet.

- [Artikel 1, 18):]

Bijlage V [bij richtlijn 2011/16/EU] werd niet omgezet in het Vlaamse decreet. De bijlage heeft betrekking op de rapportageverplichting van platformexploitanten. Deze verplichting werd ingevoerd door artikel 1, 8) van richtlijn (EU) 2021/514. In overleg met de federale staat en de overige gefedereerde entiteiten werd besloten om de bepalingen met betrekking tot de verplichte automatische uitwisseling van de door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen enkel op het federale niveau om te zetten.

- [Artikel 1, 19):]

Bijlage VI heeft betrekking op de rapportageverplichting, *due diligence*-procedures en andere regels die van toepassing zijn op rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten. De nieuwe rapportageverplichting, vervat in artikel 8 *bis quinquies*

wordt niet omgezet in dit decreet. De bijlage die op deze verplichting van toepassing is, wordt bijgevolg ook niet omgezet.”

3.2. Richtlijn (EU) 2023/2226 bevat daarnaast bepalingen die wijzigingen aanbrengen aan bepalingen die bij eerdere wijzigingsrichtlijnen zijn ingevoegd in richtlijn 2011/16/EU. Zo zijn er richtlijnbevestigingen, zoals artikel 1, 5) en 18), die betrekking hebben op platformexploitanten die bij richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 ‘tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’³ zijn toegevoegd aan de voormelde richtlijn 2011/16/EU. De bepalingen ter omzetting van die wijzigingsbepalingen zijn evenmin opgenomen in het voorliggende voorstel van decreet. Hierover bevraagd, verduidelijkte de gemachtigde dat die bepalingen van richtlijn (EU) 2021/514 niet zijn omgezet in interne Vlaamse regelgeving⁴ en dat bijgevolg wijzigingen aan die richtlijnbevestigingen evenmin moeten worden omgezet in interne Vlaamse regelgeving.

3.3. Blijkens de toelichting bij het voorstel wordt voor de omzetting van de bepalingen van de richtlijn die betrekking hebben op de verplichte automatische uitwisseling van de door de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen, wel een samenwerkingsakkoord gesloten met de federale overheid en de andere gefedereerde entiteiten die de richtlijn zullen omzetten. Daartoe wordt het toepassingsgebied uitgebreid van het bestaande samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017 ‘tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’.

Gevraagd of de inlichtingen van de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten niet ook relevant zijn voor bijvoorbeeld de inning van de erf- en schenkbelastingen (en niet alleen “voor de correcte inning van de inkomstenbelasting”)⁵ en waarom in het licht hiervan toch niet is geopteerd voor een omzetting in interne Vlaamse regelgeving, maar wel voor de uitbreiding van het voormelde samenwerkingsakkoord, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“In overleg met de federale staat en de overige gefedereerde entiteiten werd besloten om de bepalingen met betrekking tot de verplichte automatische uitwisseling van de door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen enkel op het federale niveau om te zetten.

³ Dit is de zogenaamde DAC 7.

⁴ Decreet van 10 februari 2023 ‘tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, wat betreft de omzetting van Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen’.

⁵ In tegenstelling tot wat de gemachtigde voorhoudt in het in opmerking 3.1 aangehaalde antwoord, behoren de inkomstenbelastingen niet enkel tot de bevoegdheid van de federale overheid. Zo beschikken ook de gewesten over bevoegdheden met betrekking tot de personenbelasting die bij de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ aan hen zijn toegekend.

De FOD Financiën is het best geplaatst om de door de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen automatisch te verkrijgen en uit te wisselen. Een gecentraliseerde werkwijze beantwoordt overigens aan overweging 12 van de richtlijn, die vooropstelt dat de rapportage doeltreffend, eenvoudig en duidelijk omschreven moet zijn, en dat de administratieve lasten voor de sector tot een minimum moeten worden beperkt.

Het feit dat enkel de federale overheid de nieuwe rapportageverplichting omzet, belet niet dat de Vlaamse bevoegde autoriteit de gegevens zal ontvangen via het samenwerkingsakkoord dat ter omzetting van de bepalingen wordt gesloten.

Deze werkwijze werd bevestigd in randnummer 14 van advies 52.632/3 van de Raad van State bij de omzetting van richtlijn 2011/16/EU en doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om de verkregen inlichtingen te gebruiken voor de vaststelling, de toepassing en de handhaving van de erf- en schenkbelasting in zoverre deze hiervoor relevant zouden zijn.”

3.4. Uit de artikelen 288, derde alinea, en 291, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, volgt dat een lidstaat verplicht is tot een correcte, volledige en tijdige omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226.⁶ Gelet op de voormelde redenen weergegeven in de antwoorden van de gemachtigde en in de toelichting bij het voorstel, kan evenwel met de voorgestelde werkwijze worden ingestemd, onder voorbehoud van wat volgt.

De Raad van State stelt vast dat andere overheden de bepalingen met betrekking tot de verplichte automatische uitwisseling van de door de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen, wel gedeeltelijk hebben omgezet (de federale overheid⁷, de Duitstalige Gemeenschap⁸ en het Waalse Gewest⁹), daarmee bezig zijn (de Franse Gemeenschap¹⁰) of deze niet in interne regelgeving hebben omgezet (het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest¹¹). Dat verschillende overheden er andere zienswijzen op nahouden is op zich niet

⁶ De uiterste datum van omzetting vervat in artikel 2, lid 1, van richtlijn (EU) 2023/2226, met name 31 december 2025, is reeds verstreken.

⁷ Zie de wet van 16 maart 2026 ‘tot omzetting van Richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot aanpassing van het bestaande kader inzake administratieve samenwerking op het gebied van de fiscaliteit’. Zie ook adv.RvS 78.352/3 van 24 november 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot die wet, *Parl.St.* Kamer 2025-26, nr. 56-1249/1, 103.

⁸ Zie het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 22 december 2025 ‘zur Abänderung des Dekrets vom 13. November 2023 über die Zusammenarbeit der Verwaltungsbehörden im Bereich der Besteuerung’. Zie ook adv.RvS 78.166/3 van 6 oktober 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot dat decreet, *Parl.St.* D.Parl. 2025-26, nr. 116/1, 46.

⁹ Zie het decreet van het Waalse Gewest van 19 december 2025 ‘tot omzetting van Richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’. Zie ook adv.RvS 78.160/4 van 29 september 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot dat decreet, *Parl.St.* W.Parl. 2025-26, nr. 405/1, 37.

¹⁰ Zie adv.RvS 78.239/4 van 13 oktober 2025 over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap ‘transposant la directive (UE) 2023/2226 du Conseil du 17 octobre 2023 modifiant la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et portant des dispositions diverses’, *Parl.St.* Fr.Parl. 2025-26, nr. 261/1, 102.

¹¹ Zie adv.RvS 77.862/4 van 14 juli 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 24 oktober 2025 ‘tot wijziging van de ordonnantie van 26 juli 2013 houdende omzetting

problematisch, maar wel verwarrend. Die vaststelling vergroot alleen maar het belang van de uitbreiding van het voormelde samenwerkingsakkoord.

Daarbij zijn de volgende opmerkingen te maken.

Aan het samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017 is geen instemming verleend bij wet, decreet of ordonnantie. Bijgevolg kunnen in dat samenwerkingsakkoord, gelet op artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, geen bepalingen worden opgenomen die de “Belgen persoonlijk zouden kunnen binden”, zoals verplichtingen voor aanbieders van cryptoactivadiensten, zonder instemming van de betrokken parlementen. Bijgevolg moet in dat geval niet alleen instemming worden verleend met de in het vooruitzicht gestelde wijziging van dat samenwerkingsakkoord, maar ook met het oorspronkelijke samenwerkingsakkoord. Een aanvulling van dat samenwerkingsakkoord met bepalingen die, eens de aanbieders de gevraagde informatie hebben verstrekt, de onderlinge relaties regelen tussen de betrokken overheidsdiensten van de verschillende bevoegdheidsrechtelijke niveaus is wel mogelijk.

Daarnaast heeft de Raad van State geen zicht op de afspraken die tussen de federale overheid en de andere overheden in het samenwerkingsakkoord worden gemaakt en hun impact op de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226, waardoor hierbij een voorbehoud moet worden geformuleerd.

B. Verwijzingen naar richtlijnbevestigingen

4. Een internrechtelijke bepaling behoort niet naar een richtlijn te verwijzen, maar wel naar de internrechtelijke bepalingen waarbij die richtlijn is omgezet. Enkele voorgestelde bepalingen bevatten evenwel uitdrukkelijke verwijzingen naar specifieke richtlijnbevestigingen. Hierop gewezen, verantwoordde de gemachtigde dat voor de artikelen 4, 5 en 14 van het voorstel als volgt:

“In artikel 4 van het voorstel worden enkele definities aangepast en ingevoerd. De definities voor de begrippen ‘inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming’ en ‘levensverzekeringsproducten die niet onder andere rechtsinstrumenten van de Unie inzake inlichtingenuitwisseling en andere soortgelijke maatregelen vallen’ zijn relevant voor een correcte interpretatie van de inkomsten- en vermogenscategorieën van artikel 11 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen. De bijlage, waar in de definities naar wordt verwezen, heeft betrekking op de rapportage- en due diligence-regels voor inlichtingen over financiële rekeningen. Richtlijn 2014/107/EU, die deze bijlage aan richtlijn 2011/16/EU heeft toegevoegd, werd

van richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG, met het oog op de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2023/2226/EU van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’, *Parl.St.* Br.Parl. 2024-25, nr. A-164/1, 41.

Zie ook adv.RvS 78.812/4 van 16 februari 2026 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van 7 mei 2026 van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ‘tot wijziging van de definitie van distributed-ledger-adres in artikel 5, 31°, van de ordonnantie van 26 juli 2013 houdende omzetting van richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG’, *Parl.St.* Br.Parl. 2025-26, nr. A-274/1, 7.

slechts gedeeltelijk omgezet in het interne recht door het decreet houdende diverse financiële bepalingen van 18 december 2015. De bijlagen van de richtlijn behoorden niet tot het voorwerp van deze omzetting.

Richtlijn 2011/96/EU waar in artikel 5 van het voorstel naar wordt verwezen, werd niet omgezet in de Belgische rechtsorde. In overeenstemming met de omzettingen van de andere entiteiten werd geopteerd voor een verwijzing naar de artikelen van de richtlijn.

In artikel 14 van het voorstel, dat een artikel 29/2 toevoegt, wordt in het eerste lid verwezen naar de verplichting om het fiscaal identificatienummer (FIN) te verstrekken en te rapporteren wanneer dat uitdrukkelijk vereist is op grond van en krachtens de artikelen van en de bijlagen bij richtlijn 2011/16/EU. De richtlijn omvat verplichtingen om het FIN te verstrekken of te rapporteren, die niet door de Vlaamse decreetgever werden omgezet. Ook in die gevallen moet de rapportage en verstrekking van het FIN gegarandeerd worden.”

Hierbij kan het volgende worden opgemerkt.

Met betrekking tot artikel 4 van het voorstel:

1) het voorgestelde artikel 5, eerste lid, 29°, van het decreet van 21 juni 2013: Bijlage I, deel VIII, onderdeel C, punt 3, van richtlijn 2011/16/EU is omgezet in intern recht in bijlage I, C, 3, van de wet van 16 december 2015 ‘tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden’. Dat richtlijnonderdeel wordt niet gewijzigd bij richtlijn (EU) 2023/2226. Er kan worden verwezen naar de desbetreffende internrechtelijke federale bepaling;

2) het voorgestelde artikel 5, eerste lid, 30°, van het decreet van 21 juni 2013: Bijlage I, deel I, van richtlijn 2011/16/EU wordt gewijzigd bij artikel 1, 17), van richtlijn (EU) 2023/2226. Die richtlijn is omgezet bij de wet van 16 maart 2026 ‘tot omzetting van Richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot aanpassing van het bestaande kader inzake administratieve samenwerking op het gebied van de fiscaliteit’, zodat kan worden verwezen naar de desbetreffende internrechtelijke federale bepaling.

Met betrekking tot artikel 5 van het voorstel: het voorgestelde artikel 11, eerste lid, 7°, van het decreet van 21 juni 2013: die richtlijnartikelen zijn inderdaad niet omgezet in interne regelgeving. De verwijzing naar de richtlijnbevestigingen kan worden aanvaard.

Met betrekking tot artikel 14 van het voorstel: het voorgestelde artikel 29/2 van het decreet van 21 juni 2013: met deze verwijzing naar de richtlijn kan worden ingestemd. Omdat evenwel het Vlaamse decreet van 21 juni 2013 nog geen definitie bevat van het begrip “fiscaal identificatienummer”, dient het voorstel met die definitie te worden aangevuld.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 12

5. Naar luid van het voorgestelde artikel 29/1, eerste lid, van het decreet van 21 juni 2013 bewaart de bevoegde autoriteit, in afwijking van artikel 30/4 van dat decreet,¹² de gegevens die door de automatische uitwisseling van inlichtingen tussen de lidstaten overeenkomstig richtlijn 2011/16/EU zijn verkregen, niet langer dan nodig, maar in geen geval korter dan vijf jaar na de datum van ontvangst ervan om de doelstellingen van het voormelde decreet te verwezenlijken. Blijkens de toelichting bij het voorstel betreft die minimale bewaartermijn een omzetting van artikel 22, lid 3, van richtlijn 2011/16/EU.¹³

Zoals ook opgemerkt in advies 2026/041 van 5 mei 2026 van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, dient tevens uitdrukkelijk in een maximale bewaartermijn te worden voorzien.¹⁴

Artikel 15

6. Naar luid van artikel 15, eerste lid, van het voorstel heeft het aan te nemen decreet uitwerking met ingang van 1 januari 2026.

Hierover bevraagd, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“Er werd gekozen voor de formulering ‘heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2026’ om tegemoet te komen aan de verplichting opgenomen in artikel 2, lid 1 van richtlijn (EU) 2023/2226. Desgevallend kan het eerste lid van artikel 15 vervangen worden door het volgende: ‘Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad’.”

De niet-retroactiviteit van decreten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.¹⁵

¹² Met de minimale bewaartermijn wordt afgeweken van de maximale bewaartermijn die in artikel 30/4 van het Vlaamse decreet van 21 juni 2013 is bepaald.

¹³ Blijkens de bij de toelichting gevoegde concordantietabel vormt artikel 12 van het voorstel de omzetting in interne Vlaamse regelgeving van artikel 1, 11), van richtlijn (EU) 2023/2226.

¹⁴ Zie ook het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, opmerkingen 54 tot 56.

¹⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2;

Met het tekstvoorstel van de gemachtigde ter aanpassing van artikel 15, eerste lid, van het aan te nemen decreet kan worden ingestemd. Ter overweging wordt meegegeven dat die bepaling kan worden aangevuld met een regeling die vastlegt dat de beoogde bepalingen van het aan te nemen decreet van toepassing zijn op periodes met ingang van of belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2026.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

GwH 9 februari 2017, nr. 15/2017, B.9.2; GwH 21 december 2017, nr. 145/2017, B.16.2; GwH 19 juli 2018, nr. 100/2018, B.13; GwH 3 juni 2021, nr. 82/2021, B.6; GwH 23 juni 2022, nr. 85/2022, B.10.2.